

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Ananias & Saffira

Het leven van de eerste christengemeente, zoals God zich daar openbaarde en meewerkte, ja, daar kunnen wij naar verlangen.

Maar het waren niet enkel gezelingen die onder hen plaats vonden; nee, de Heilige Geest openbaarde Zich ook als Degene die de zonde haat.

Een voorbeeld hiervan is de geschiedenis van twee christenen: Ananias en zijn vrouw Saffira.

Ananias betekent: "God is genadig" en Saffira is een Arameese naam en betekent "de schone". Mooie namen maar ondanks die mooie namen hadden ze plaats gegeven in hun hart aan de satan en bedrogen zij de apostelen en daarmee de Heilige Geest.

Zij verkochten een stuk land om de opbrengst aan de gemeente te geven. Maar ze wilden een deel van de opbrengst zelf houden, en dat was hun goed recht. Dat was niet verkeerd.

Het verkeerde, dat zij samen overeen kwamen was, dat zij deden, alsof het geld wat zij aan de apostelen gaven, van de hele opbrengst van de akker was. Ze kwamen samen iets oneerlijks overeen.

Als zij tegen Petrus gezegd hadden: wij hebben een akker verkocht en wilden graag een

deel van de opbrengst aan de gemeente geven, dan was er niets aan de hand geweest, en zou er ook dankbaarheid bij de apostelen geweest zijn. Maar zij lieten iets verkeerd toe in hun hart. We lezen in Hand. 5

1 En een zekere man, van wie de naam Ananias was, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een eigendom.

2 En hield een deel van de opbrengst achter, ook met medeweten van zijn vrouw, en hij bracht een bepaald gedeelte en legde dat aan de voeten van de apostelen.

Waarschijnlijk heeft Ananias tegen Petrus zo ongeveer dit gezegd: wij hebben een stuk land voor zoveel zilverlingen verkocht en willen dit geld aan de gemeente schenken.

3 En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond?

4 Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en toen het verkocht was, bleef de opbrengst dan niet tot uw beschikking? Waarom toch hebt u deze daad in uw hart voorgenomen? U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.

Op de Pinksterdag werden alle 120 aanwezigen vervuld met de Heilige Geest maar hier zien wij de tegenstander van God aan het werk als Petrus tegen Ananias zegt:

Waarom heeft de satan uw hart vervuld zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest.

Hoe kwam dat zo. In Efeze 4:27 staat de vermaning: *geef de duivel geen plaats.*

Die gedachte dus, om te doen alsof ze alles gaven, en dan toch een deel achter te houden, kwam rechtstreeks van de satan en Ananias gaf aan deze gedachte plaats. Ananias loog niet tegen mensen, maar tegen God, aldus Petrus.

In de confrontatie tussen de satan en de Heilige Geest wordt de man, die de boze plaats heeft gegeven in zijn hart, weggevaagd want er staat in het volgende vers:

5 Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en gaf de geest. En er ontstond grote vrees bij allen die dit hoorden.

Met diep ontzag werd kennisgenomen van dit straffend ingrijpen van de Heere, zowel binnen als buiten de gemeente.

6 En de jonge mannen stonden op, legden hem af, droegen hem naar buiten en begroeven hem.

De jonge broeders zagen hier hun taak; iemand naar het graf dragen en een graf delven is geen werk voor ouderen.

7 En het gebeurde na verloop van ongeveer drie uur dat ook zijn vrouw daar binnenkwam, zonder te weten wat er gebeurd was.

Saffira werd ongerust en zal aan Petrus naar haar man gevraagd hebben, of hij wist waar hij was.

8 En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt u beiden het land voor zoveel verkocht? En zij zei: Ja, voor zoveel.

Saffira krijgt gelegenheid tot berouw en erkenntis maar dat doet ze helaas niet.

9 Petrus zei tegen haar: Waarom toch hebt u met elkaar afgesproken de Geest van de Heere te verzoeken? Zie, de voeten van hen die uw man begraven hebben, zijn voor de deur en zullen u ook uitdragen.

10 En zij viel onmiddellijk voor zijn voeten neer en gaf de geest. En toen de jongemannen binnengekomen waren, troffen zij haar dood aan, en zij droegen haar naar buiten en begroeven haar bij haar man.

Nu spreekt Petrus hetzelfde vonnis uit wat God had laten voltrekken bij Ananias. Ook zij viel neer en gaf de geest. En ze werd begraven bij haar man.

11 En er kwam grote vrees over heel de gemeente en over allen die dit hoorden.

Er is een verschil van dag en nacht tussen vrees - als een soort angst - voor de Heere te hebben en vrees in de vorm van: respect en ontzag en eerbied voor de Heere te hebben.

De volmaakte liefde drijft de vrees uit, schrijft Johannes in zijn brieven en dat is die verkeerde vrees.

Maar er is ook een gezonde vreeze des Heeren zoals in Spreuken 16:6b staat: *Door de vreeze des Heeren keert men zich af van het kwade.* Dat is de gezonde vreeze des Heeren en het is goed om daarin toe te nemen.

Dat noemt de bijbel ook wel godsvrucht. In het Duits is dat Gottesfurcht – vreeze Gods. In het Nederlands hebben wij daarvoor het woordje: godsvrucht.

We gaan naar 1 Tim. 6:3 waar het volgende hierover staat:

Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht.

4 Dan is hij verwaand, weet niets, maar heeft een ziekelijke neiging tot twistvragen en woordenstrijd.

Hier wordt genoemd: de leer die overeenstemt met de godsvrucht. Dat is de leer om van het kwade te wijken. Dat is de leer, om op een gezonde manier God te vrezen.

Twee bladzijden verder staat in 2 Tim. 3:1/4 dat er in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken, omdat de mensen meer liefhebbers zijn van zingenot dan liefhebbers van God.

Er is dus wel wat liefde tot God maar er is méér liefde tot zingenot, dan voor God. En dan staat er verder in vers 5: Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af.

Er is wel een schijn van godsvrucht; het lijkt mooi en het hoort mooi, maar de kracht van de godsvrucht wordt verloochend.

De kracht van de godsvrucht, de kracht van de vreze des Heeren is namelijk, om van het kwade te wijken. Met zulke mensen moet je niet te intiem omgaan anders kun je zelf besmet worden. Daarom staat er ook: *keer u ook van hen af.*

Een gezonde vreze des Heren is ronduit goed en nuttig en ook verkwikkend. We gaan naar 1 Tim. 4:7 en verder:

Maar verwerp de onheilige en onzinnige verzinsels en oefen uzelf in de godsvrucht.

We mogen ons dus ergens in oefenen, in trainen, en dat is in de godsvrucht.

8 Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, maar de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij de belofte van het tegenwoordige en van het toekomstige leven heeft.

Sport is dus niet onnuttig maar het is een beetje nuttig in vergelijking met de oefening van de godsvrucht.

9 Dit is een betrouwbaar woord en alle aan-neming waard.

Iemand, die aan de marathon gaat meedoen, heeft er zin in. Het gaat er niet om, om bekrompen of krampachtig of om angstig te worden.

Nee, een vrolijk, blij en toegewijd kind van God wil zich ergens in trainen. Hij of zij traint zich in de godsvrucht.

Die training in de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, daar zij een belofte inhoudt van leven. Het leven van Jezus namelijk.

Waar gaan we ons in trainen?

12 Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.

Het is nuttig en heerlijk om zich hierin te trainen; zich te trainen in het dagelijks leven b.v. in onze woorden en in reinheid en zó een voorbeeld te zijn voor gelovigen.

Oefening baart kunst! Als we ons oefenen, als we ons trainen in de godsvrucht, dan gaan we vooruit zoals in vers 15 staat:

15 Overdenkt deze dingen, leef erin, opdat uw vorderingen op elk gebied openbaar worden.

Daarbij moeten wij niet zozeer op de anderen letten of proberen om anderen te veranderen, want dat brengt spanningen. Nee, we zullen doen wat in vers 16 staat en dat is rustgevend:

16 Geef acht op uzelf en op de leer. Volhard daarin. Want wanneer u dat doet, zult u zowel uzelf behouden als hen die u horen.

We gaan dan vooruit en op die manier kunnen wij ook anderen vooruit helpen, ook zij worden behouden.

Men vangt – zogezegd – twee vliegen in één klap. Men gaat zelf vooruit als men zich traint in de godsvrucht en men zal daardoor ook anderen vooruit helpen.

Dat is een heerlijke belofte want we willen toch graag vorderingen maken. Dan is het van belang dat we ons eigen leven vergelijken met Gods woord (de leer) en om dan met het verschil, dat men dan te zien krijgt, te gaan werken.

Daarin te volharden, zegt Paulus tegen Timotheüs.

Geprezen zij God voor de gezonde woorden van de Heere Jezus en de leer van de godsvrucht.

Iemand, die aan een marathon meedoet, die heeft er zin in. Hij vindt het geen straf om te oefenen, om te trainen. Hij doet het graag.

Ons te oefenen in de godsvrucht houdt een belofte in van leven, voor het heden en toekomstige leven.

Men krijgt dan gaandeweg meer deel aan het leven van Jezus, aan Zijn deugden, aan de vrucht van de Geest.

De waar gebeurde geschiedenis over Ananias en Saffira toont ons, om de rechte vreze voor God te hebben, zoals Petrus het later weergeeft in 1 Petrus 1:17

17 En als u Hem als Vader aanroept, Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap.